Ühhe peigmehhe nutto-laul omma prudi tägganemisse pärrast.

Kus on nüüd sinno armo meel?
Oh, olleks sedda aega weel,
Kui teine teist siin näggime,
Ja kät ja süddant andsime!

Nüüd on se rõõm mul kaddunud,
Ning minno südda kurwastud!
Ma surma pole minnemas,
Ei surm mo jure tullemas!

Üks teine on nüüd õnne sees,
Saab ollema mo prudi mees!
Sest Jummalaga, keik ma-ilm,
Ei-nä sind ennam minno silm!

Mo süddames on meletus
Ja minno ello õnnetus!
Eks olle sinnul halle meel
Sest, et ma armastan sind weel?

Kas tunned weel se ouna-pu,
Mis al mul' útles sinno su:
"Ma tahhan armastada sind,
"Ni kaua, kui on agga mind —"?

So südda nüüd on mudetud,
So wann-ne sanna murdetud!
Sa olled sedda patto teind,
Et olled teise pole läind.

Sepärrast Jummalaga sul!
Mis jääb nüüd armo palgaks mul?